

РЕШЕНИЕ

№ 11072

гр. София, 31.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разглежда дело номер **4798** по описа за **2024** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на "ПИМК" ООД,[ЕИК], представлявано от А. Й. –управител, чрез адв. М. К., срещу Решение № 991/26.02.2024 г. постановено по НАХД № 10109/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/, с който на "ПИМК" ООД на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във вр. с ал. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, е наложено административно наказание – "имуществена санкция" в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

Твърди се неправилност на оспорваният съдебен акт, поради допуснати нарушения на материалния закон и съдопроизводствените правила. В частност - съдът не е изяснил всички релевантни за случая факти и обстоятелства и неправилно е приел, че не са допуснати нарушения при издаването на електронния фиш, че са спазени изискванията за форма, на материалния закон и целта на закона. Така, за нарушения като процесното – по чл. 179, ал. 3б не може да бъде издаден ЕФ, успоредно с което АНО е приложил неправилно сроковете по чл. 34 от ЗАНН, тъй като същите са относими само в производства по издаване на АУАН и НП. Сочи, че

доказателствената тежест, че са спазени материалноправните условия за провеждане на административнонаказателно производство за нарушението е на АНО. Приложения доказателствен материал по делото е негоден и не се отнася за процесното ППС, налице е неяснота в какво действително се изразявало неправомерното поведение на наказаното лице. Успоредно с това твърди, че случаят следва да се квалифицира като маловажен. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменен ЕФ. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – Агенция "Пътна инфраструктура", редовно призован, не се представлява. В подаден писмен отговор с вх. № 139000/26.04.2024г. /л.13 и сл./, чрез гл. Юрк. С. Г., излага подробни съображения за неоснователност на касационната жалба. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 27.05.2021г. в 07:12ч. е установено нарушение с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-6км.50+427, с ППС-товарен автомобил „И. АД 410 Т“ с регистрационен номер РВ 2814 ТР, с технически допустима максимална маса 41 000 кг., брой оси 4, екологична категория ЕВРО 6С, без ремарке, на територията на Столична община, за движение по път А-6 км. 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за ППС изцяло не е била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Във връзка с горното на "ПИМК" ООД е издаден и процесния електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН] от МРРБ-АПИ за налагане на имуществена санкция в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Въз основа на тези факти районният съд е приел, че е извършено нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, че обжалваният ЕФ съдържа всички необходими реквизити, както и че е спазена процедурата по издаването му, че наложеното наказание е в законоустановения размер. Приел е, че случаят не е маловажен. По подробно изложени съображения районният съд е потвърдил обжалвания ЕФ.

Така постановеното решение е материално незаконосъобразно по следните съображения:

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл.102, ал.2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство

от категорията по чл.106, ал.3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата.

Според разпоредбата на чл.139, ал.5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата.

Съгласно разпоредбата на чл.10, ал.1, т.2 ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: такса за изминато разстояние - ТОЛ такса за пътни превозни средства по чл.106, ал.3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Според разпоредбата на чл.102, ал.2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 ЗП, според категорията на ППС.

Нормата на чл.179, ал.3б ЗДвП гласи, че собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 106, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно декларирани данни, посочени в чл. 106, ал. 1 от Закона за пътищата, се наказва с имуществена санкция в размер 2500 лв., каквато санкция е наложена и в процесния случай.

Съгласно чл.39, ал.4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалвания минимум по ал.2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл.179, ал. 3б ЗДП, това трябва да е предвидено в закон.

Законодателят е предвидил в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. Новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., т.е. към момента на съставянето на оспорваният ел.фиш не е налице необходимата законова регламентация.

Като продължение, съгласно разпоредбата на чл.189е, ал.1 и ал.2 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - Зв се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл.

179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл.179, ал.3- 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП, изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения.

За пълнота следва да се посочи, че с Решение на съда от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. СЕС е приел, че чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури, трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможност за освобождаване от административнонаказателната отговорност чрез заплащане на "компенсаторна такса" с фиксиран размер.

Санкционната разпоредба на чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, предвиждаща административно наказание "Имуществена санкция"/ „глоба“ в абсолютен размер от 2500 лева, противоречи на съдържащото се в чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури изискване за съразмерност на предвидените наказания, доколкото от страна на законодателя не е оставена възможност наказанието да бъде индивидуализирано, в частност като се отчитат характерът и тежестта на нарушението и всички други обстоятелства, които имат отношение към обществената опасност на деянието - напр. категорията на управляваното ППС, изминатото разстояние, за което не е заплатена тол такса и други подобни. Всъщност и от данните по делото липсват доказателства, дори и твърдения, позволяващи да се извърши преценка за подобна диференциация, респ. упражнен контрол за съразмерност, който да бъде съдебно проверен.

При съобразяване със задължителното тълкуване на съюзното законодателство, дадено с Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС и при липса на данни по преписката в посоченият смисъл, се налага изводът, че оспореният пред СРС електронен фиш е издаден в противоречие с принципа за съразмерност на наказанията, въведен с чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

Ето защо решението на СРС, като материално незаконосъобразно, следва да бъде отменено, респ. следва да се отмени и процесният електронен фиш.

На основание чл. 63“д“, ал.2 ЗАНН вр. чл.36 от Закона за адвокатурата и с оглед

изхода от правния спор, на касатора следва да се присъдат разноси, представляващи адвокатско възнаграждение, съгласно представен и неоспорен от ответната списък на разноските. А именно - 420,00 лева с ДДС или 350лв. без ДДС.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София-град, XIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 991/26.02.2024 г. постановено по НАХД № 10109/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-ти състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Електронен фиш № [ЕГН]/27.05.2021г., издаден от Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/, с който на "ПИМК" ООД на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във вр. с ал. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, е наложено административно наказание – "имуществена санкция" в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура да заплати на "ПИМК" ООД, ЕИК[ЕИК] разноси в размер на 420,00лева.

Решението е окончателно.